

sager, der i medfør af patentlovens § 64 skal anlægges ved landsret.

Det er over for udvalget fremhævet, at det i sager om patentkrænkelser ofte forekommer, at en af parterne støtter sit krav dels på patentkrænkelser, dels, men som regel subsidiært, tillige på en krænkelse af general-klausulen i konkurrencelovens § 15, der efter lovforslaget vil blive markedsføringslovens § 1.

Handelsministeriet har fra justitsministeriet indhentet en udtalelse, som er tiltrådt af præsidenterne for østre og vestre landsret og sø- og handelsretten, og hvoraf fremgår, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at supplere forslaget til lov om markedsføring § 13, stk. 1, med en bestemmelse som foreslået, idet en tilfredsstillende løsning af spørgsmålet bedst opnås ved en rimelig fortolkning af patentlovens § 64, stk. 1, og forslag til lov om markedsføring § 13, stk. 1. Herefter vil sager, i hvilke en retskrænkelse i det væsentligste støttes på en patentkrænkelse, henhøre under landsretten, medens sager, som overvejende støttes på en krænkelse af markedsføringsloven, og i hvilke parterne ikke har vedtaget behandling ved de almindelige domstole, henhører under sø- og handelsretten i København.

7. Udnævnelse af forbrugerombudsmanden.

Handelsministeren har over for udvalget stillet ændringsforslag nr. 5 til lovforslagets § 18, stk. 1, således at udnævnelse af forbrugerombudsmanden finder sted efter de almindelige regler for ansættelse under staten.

Handelsministeren har over for udvalget fremhævet, at det må forventes, at der blandt ansøgere til stillingen som forbrugerombudsmand er tjenestemænd, der fortsat ønsker at være tjenestemandsansat. For ikke at være afskåret fra, at stillingen som forbrugerombudsmand normeres som tjenestemandstilling, foreslår handelsministeren, at ordene „som udnævnes af handelsministeren“ udgår af lovforslagets § 18, stk. 1.

Ad II. forslag til lov om forbrugerklagenævnet.

1. Forbrugerklagenævnets kompetence.

Udvalget har overvejet, om det kommende forbrugerklagenævn burde have kompetence

til at påkende klager over helt eller delvis præfabrikerede huse og lignende, således at dette område ikke med hjemmel i lovforslagets § 3, stk. 2, blev undtaget af handelsministeren. Handelsministeren har oplyst, at det er hensigten, at nævnets virksomhed skal opbygges gradvis og udbygges i takt med indvundne erfaringer, således at nævnet ved sin oprettelse vil få et begrænset virkeområde. Derfor mente ministeren ikke at kunne love, at forbrugerklagenævnet straks ved sin oprettelse ville kunne behandle klager over typehuse og fritidshuse. Spørgsmålet om, hvilke områder der med hjemmel i forslaget § 3, stk. 2, undtages fra nævnets virksomhed, vil imidlertid blive drøftet med såvel forbrugerklagenævnet som med de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer. I øvrigt fandt han ikke, at problemet var slet så aktuelt, idet der i dag eksisterer et privat typehusklagenævn, der behandler klager over producentforeningens leverancer. Dette og andre private klage- og ankenævn så ministeren gerne bevaret ved siden af det centrale nævn, og der er derfor i lovforslagets § 12 hjemmel til, at Forbrugerklagenævnet kan godkende sådanne private klage- og ankenævn.

Udvalget har endvidere drøftet den i § 3, stk. 2, foreslåede begrænsning af nævnets kompetence, hvorefter visse områder kan undtages fra dets virksomhed, når prisen for varen eller ydelsen overstiger en bestemt grænse. Handelsministeren har oplyst, at baggrunden for fastsættelse af en maksimumsgrænse for sagsgenstandens værdi er, at det ikke kan være et formål med oprettelsen af det statsfinansierede klagenævn, at dette også skal tage sig af klager over kostbare luksusgenstande. I øvrigt oplyste han, at spørgsmålet om fastsættelse af minimumsgrænse for værdien har været overvejet inden lovforslagets fremsættelse. Men under hensyn til, at selv sager vedrørende varer eller arbejds- og tjenesteydelser af ret lav værdi kan indeholde spørgsmål af principiel karakter og af betydning for nævnets stillingtagen i andre og større sager, har ministeren fundet det rigtigst at undlade at fastsætte en minimumsgrænse.

2. Forbruger- og erhvervsinteresser, jfr. § 4.

Handelsministeren har oplyst, at når det i lovforslagets § 4, stk. 1, er fastsat, at for-